

MP3

Jan Hemel

Het is onmiskenbaar: ik heb de trendgevoeligheid van een antieke kandelaar. Als jeans niet zo'n hardnekkig verschijnsel was, had ik zelfs die boot gemist. Als ik u dan ook vertel dat ik sinds kort over een MP3-speler beschik, zult u wel verveeld naar uw lade met afgedankte gadgets wijzen. Maar ja, ik ben Mijn Tijd Vooruit.

Dat ze tot het reproduceren van *boem-bom-bom-bam-boem-bom-bom* (x1000) in staat waren, had ik wel verwacht, maar zou 70-er jaren pop van *Supertramp* na verempiedrieën ook nog herkenbaar zijn? Er was haast geboden, want de speler werd geleverd met Mariah Carey. Deze mag dan de barok herontdekt hebben, ze vergeet muziek te maken, wat vooral stoort als je niet door MTV-clips wordt afgeleid.

Pc starten. Kabeltje tussen pc en player. Cd erin. *iTunes* starten, en rippen maar! (Ja, ja, hij doet alsof hij er geen verstand van heeft, maar intussen wel rippen.) 128 MB was goed voor ca. 2 uur muziek, verzekeren mijn zoons me. Met weglaten van enkele dubieuze nummers van mijn drie favoriete cd's moet dat lukken. Moeiteloos plaats ik alle mp3's in de nieuwgemaakte *Playlist*, de bijbehorende titels komen uit het niets tevoorschijn. Welke nummers zal ik de toegang tot mijn player ontzeggen? In de praktijk een doodvonnis, want *geen mp3=nooit meer horen*, nu De Toekomst is aangebroken. Ik voel me als Drs. P. die zich in zijn trojka genoodzaakt ziet een kind te kiezen als wolvenmaal.

Op geleide van de bespaarde Megabytes verban ik met hartzeer enkele nummers van de playlist tot het restant nog krap 127 MB meet. Triomf! Inmiddels heeft Windows XP mijn player tot Removable Disk gepromoveerd, dus nu rest nog slechts kopiëren. Ziezo: nog geen drie kwartier bezig en mijn MP3-speler is gevuld, ook al gaat het fraaie slotnummer verloren doordat de meningen verdeeld blijken over hoeveel 128 MB is. Door ervaring wijs geworden negeer ik de gebruiksaanwijzing (welke knop is A en welke B?) en druk op een knop naar keuze, en als dat niet werkt nogmaals, maar dan langer. Bij twee knoppen weet je dat er minstens vier pogingen nodig zijn, maar dan: muziek!

Waarom zie ik geen titels op mijn blauwstralende LCD-schermpje? Mariah had die wel. Zeker geen IDtags ingesteld, oppert mijn zoon. Hoe kon ik het vergeten! Van de zes geboden IDtag-versies trekt mij 1.0 zonder meer het meest. Terecht, naar een half uur later blijkt. Een accutje erin, en op de fiets.

Nog voor ik het RC bereik, is de stroom op. Logisch, want mijn door de kou gekrompen oren floepen de oordopjes er steeds uit, zodat ik ze me wel met vol volume vanaf mijn kraag moet laten toeschallen. Kinderziekten. Opgelost als ik de volgende dag met mijn oren vol schuimplastic en oordopjes op het werk verschijn.

Eén batterij later ben ik al weer uitgeluisterd op *Supertramp*. Waarom geen *Matthäus Passion*

van Bach, adviseert mijn vrouw: lekker lang en duurzaam mooi. Zij heeft altijd goed ideeën. Drie uur lijkt te veel, maar inmiddels weet ik dat WMA beter comprimeert dan MP3, en dat het zeker moet lukken met *variable bitrate* (dank je, Gerard). Hiervoor moeten we *Mediaplayer 10* in stelling brengen. Deze kent wel de cd-hoes, maar helaas niet de titels van de 'nummers' (sorry, Johann S.). *iTunes* daarentegen levert wel titels, maar geen WMA. Dus maak ik eerst MP3 met titels en daarvan WMA die ik weer naar mijn spelertje stuur. Weg titels! Maar de compressie is prima: het past ruim. Nu nog een speler vinden die niet elk nummer met een halve seconde aan begin en eind beknot...

Misschien niet trendgevoelig, maar toch nog te vroeg erbij, kennelijk.

H
U
C
K
Y
T
E
E

